

Week 10 van de oorlog tegen Iran

Inleiding

Dit is mijn analyse van week 10 van de oorlog tegen Iran. Ik bouw voort op het gesprek dat ik vorige week had met de minister van Buitenlandse Zaken, de heer Abdulwahid Abu Ras van de Republiek Jemen, en de laatste internationale ontwikkelingen. Minister Abdulwahid Abu Ras wees erop dat de As van Verzet projecten heeft waaraan gewerkt kan worden met het Latijns-Amerikaanse continent – in Cuba, Venezuela, Nicaragua en andere landen. Het is mogelijk om hieraan te werken en een routekaart uit te stippelen voor samenwerking en coördinatie om de arrogantie en het imperialisme, en het "Moederprobleem" dat het Amerikaanse imperialisme vertegenwoordigt, het hoofd te bieden.

De band tussen Cuba en Iran

Op 1 mei ondertekende Trump een presidentieel decreet om nieuwe sancties tegen Cuba in te stellen. Het is bedoeld om een humanitaire crisis te creëren die veel gevaarlijkere acties moet rechtvaardigen, waaronder een militaire agressie tegen Cuba. In dat decreet legt Trump een duidelijk verband met de oorlog tegen Iran. Hij zegt in hetzelfde decreet: *"Tijdens Operatie Midnight Hammer heeft president Trump de nucleaire capaciteit van Iran definitief uitgeschakeld door middel van gerichte militaire aanvallen, aangescherpte sancties en inlichtingenoperaties."*

Operatie Epic Fury heeft al haar militaire doelstellingen in minder dan zes weken succesvol bereikt. Iran vormt niet langer de nucleaire en terreurdreiging die het ooit was, en koestert niet langer de nucleaire ambities die het voorheen had. Nu hebben de Amerikaanse zeeblokkade en Operatie Economic Fury de Iraanse economie volledig ontwricht.

Maar de realiteit is dat Iran door de oorlog sterker is dan ooit. De Iraanse overwinning op de VS heeft een nieuwe realiteit ingeluid. Op woensdag 7 mei bracht de Iraanse minister van Buitenlandse Zaken Araghchi een bezoek aan China. Na een ontmoeting met de Chinese minister van Buitenlandse Zaken Wang Yi zei hij dat Peking Iran nu anders beschouwt dan voor de oorlog, met een sterkere internationale positie en bewezen capaciteiten.

Op 4 april ondertekende een breed scala aan intellectuelen een Verklaring aan het Geweten van de Mensheid. Daarin wordt de rol beschreven die Iran momenteel speelt in het veranderen van de loop van de wereldgeschiedenis. Er staat: *"Iran is de laatste grens. Als het valt, sterft de hoop op een betere, verlichte toekomst voor de wereld met het land mee. Dat mogen we niet laten gebeuren. De agressie tegen Iran maakt deel uit van een systeem van wereldwijde macht dat ons allemaal onderdrukt."*

Als minister Abdulwahid Abu Ras legt uit: *"Deze oorlog begon te eindigen met een compleet andere realiteit; dit is een strategische strijd; dit is een botsing tussen projecten. Een van de projecten moet in de regio blijven; beide projecten kunnen niet blijven bestaan."*

Als Iran valt, zal dat grote gevolgen hebben voor Cuba en Venezuela. Zij zijn leiders van de Latijns-Amerikaanse As van Verzet, de Latijns-Amerikaanse Abya Yala. Als Iran wint, zal dat de realiteit in deze landen veranderen.

Venezuela

Venezuela is een land dat enorm lijdt, omdat de VS het politieke en economische systeem verstikt. Het land heeft geen effectieve militaire middelen om de VS te

confronteren, dus het enige instrument dat het tot zijn beschikking heeft, is politiek gemanooeuvreer in een zeer complexe situatie.

Het Amerikaanse ministerie van Financiën en het ministerie van Buitenlandse Zaken hebben een actieve rol op zich genomen in het beheer van de Venezolaanse olie-export. De opbrengsten van de olieverkopen worden niet langer rechtstreeks naar de Venezolaanse Centrale Bank overgemaakt. In plaats daarvan worden ze via door de VS gecontroleerde rekeningen geleid (voorheen in Qatar, nu voornamelijk beheerd door het Amerikaanse ministerie van Financiën). De VS maken gebruik van wereldwijde grondstoffenreuzen zoals Vitol Group en Trafigura Group om de bestaande Venezolaanse olievoorraden te verhandelen en te verkopen. Venezuela ontvangt een deel van de opbrengsten, afhankelijk van de onderhandelingen met de VS. Maar er is nog een merkwaardige kant aan deze deal.

Venezuela verkocht zijn olie vroeger met enorme kortingen aan China – vaak 30 tot 35 dollar onder de marktprijs. Dit kwam doordat China een van de weinige kopers was die bereid was de Amerikaanse sancties te omzeilen, en hun raffinaderijen een enorme 'risicopremie' eisten voor de afname van de olie. Nu verkoopt Venezuela olie tegen een prijs die dichterbij de marktprijs ligt. Toen China weigerde Venezolaanse olie tegen deze prijzen te kopen, sprongen Indiase raffinaderijen in om hogere, meer concurrerende tarieven te betalen.

Sommige linkse critici verwijten de Venezolaanse regering dat ze de VS niet agressiever tegemoet treedt. Deze kritiek negeert echter het feit dat de Venezolaanse regering onder vuur ligt en geen effectieve verdediging heeft. Als Venezuela besluit in de aanval te gaan en de VS te confronteren, hoe zal dat dan militair aflopen? Dat is de vraag die we ons moeten stellen. Iran bereidt zich al 40 jaar voor op een oorlog met de VS en heeft ondergrondse faciliteiten gebouwd voor de uiteindelijke confrontatie.

Venezuela moet onder deze zeer moeilijke omstandigheden dus via politieke middelen, en niet via militaire confrontatie, het beste voor zijn bevolking zien te bereiken. Dat is niet eenvoudig. Neem bijvoorbeeld de relatie met het IMF.

In 2019 bevroor het IMF de Special Drawing Rights (SDR's) van Venezuela. Elk land heeft eigendomsrechten op de IMF-tegoeden in SDR's, ter waarde van 5 miljard dollar.

Venezuela heeft de banden met het Internationaal Monetair Fonds (IMF) inmiddels officieel hersteld en streeft actief naar de vrijgave van zijn SDR's. Op 16 april 2026 kondigde het IMF officieel de hervatting van de samenwerking met Venezuela aan.

Hiermee kwam een einde aan een zeven jaar durende bevroering. Binnen 24 uur na het besluit van het IMF herstelde ook de Wereldbank de banden, waardoor Venezuela zich weer kon integreren in het mondiale financiële systeem.

Sommige extreemlinkse politici bekritisieren Venezuela voor het hernieuwde contact met het IMF, verwijzend naar eerdere uitspraken van Hugo Chávez en Nicolás Maduro tegen het IMF. Die uitspraken hadden betrekking op de economische hervormingsprogramma's van het IMF. Het gaat hier echter om het veiligstellen van de legitieme Venezolaanse roepietegoeden.

De VS proberen Venezuela te herkoloniseren. De Bolivariaanse regering probeert dat project te bestrijden. Maar ze staat er vrijwel alleen voor. De supermachten China en Rusland zullen symbolische steun verlenen, maar zullen de VS niet militair confronteren. Zoals minister Abdulwahid Abu Ras al zei, is Rusland volledig in beslag genomen door de strijd in Oekraïne. China's uitgangspunten zijn gebaseerd op economische grondbeginselen.

Wij staan niet in de schoenen van de Venezolaanse regering en kennen de immense druk niet waaronder zij dagelijks gebukt gaan. Voorlopig proberen ze zo goed mogelijk te onderhandelen in het belang van hun bevolking en wachten ze op betere tijden. Die tijden komen wellicht wanneer de VS definitief verslagen zijn in West-Azië.

Cuba

Cuba is een ander verhaal. Hoewel Trump de regering in Venezuela misschien niet wil omverwerpen en liever druk uitoefent, heeft hij voor Cuba geen andere optie dan uiteindelijk het land binnen te vallen. Er is geen olie in Cuba. Er is geen economisch belang voor de VS. Er is wel een politiek belang dat de inspiratie die de Cubaanse

revolutie voor miljoenen mensen wereldwijd vormt, de kop indrukt. Het presidentiële decreet van 1 mei 2026 bereidt de weg voor deze optie.

In Venezuela is de bevolking sterk verdeeld over de steun voor het Bolivariaanse project. De stemmen voor Hugo Chávez en Nicolás Maduro bij de presidentsverkiezingen varieerden tussen de 50 en 60%. Een groot deel van de kiezers heeft nog steeds niet op hen gestemd. Het politieke systeem van Venezuela is gebaseerd op meerpartijenverkiezingen.

In Cuba is het politieke systeem robuuster. Decennialang politiek onderwijs heeft een solide basis gelegd voor de Cubaanse revolutie. Er is geen politiek alternatief voor de Cubaanse Communistische Partij. Een militaire invasie en een brute bezetting zijn daarom de enige manier om het systeem te breken. Maar de VS zullen deze oorlog beginnen, Rusland en China zullen de VS bekritisieren, maar zullen het imperium niet militair confronteren zoals Iran dat nu doet.

Of de VS bereid zijn dit avontuur in Cuba te beginnen, hangt af van hoe de oorlog in West-Azië zich ontwikkelt.

De Verklaring aan het Geweten van de Mensheid roept alle mensen op zich te mobiliseren tegen het Amerikaanse imperialisme, niet alleen in West-Azië. Er staat: *"De agressie tegen Iran maakt deel uit van een systeem van wereldwijde macht dat ons allen onderdrukt. We kunnen het ons niet veroorloven om lijdzaam toe te kijken hoe arrogant autoritarisme ongehinderd zijn gang gaat. Onze toekomst hangt af van het succes van Iran."*

Nu is het moment om onze steun aan Iran, Venezuela en Cuba op te voeren.

Sandew Hira

Den Haag

9 mei 2026

www.sandewhira.com

info@sandewhira.com